JE MAINTIENDRAI

NEÊRLAND'S ZANGBOEK

Joh. DE HEER. ROTTERDAM

OUD-HOLLANDSCHE
EN
HISTORISCHE LIEDEREN.

No. 44. Geluckig Vaderland.

mp Uit VALERIUS' GEDENCKLANCK.

Ge - luc - kig is het Land, Dat God de Heer beschermt, Als daer met

moord en brand De vij-and ront-om swermt, End' dat men meent hij sal 't Schier

hij sal

o-ver-win-nen al, Dat dan, dat dan, dat dan Hij selfs komt tot den val.

2. De Hoeder Israëls,
Die slaept noch sluijmert noijt,
Hij helpt uijt veel gequels
Sijn volck 't welk was verstroijt
Door 't Spaensche boos gebroet
End' doet haer noch dit goet,
Dat self, dat self, dat self
De vijand loopen moet.

3. Gedanckt moet sijn de Heer,
De God die eeuwig leeft!
Dat hij ons 't zijnder eer
Dees overwinning geeft;
Wat wonder heeft de kracht
Des Heeren al gewracht!
O Heer, o Heer, o Heer,
Hoe groot is uwe macht!

No. 45. Wilt heden nu treden.

Uit Valerius: Gedenckclank.

p
1. Wilt he - den nu tre - den Voor God den Hee - re, Hem
2. Ter ee - ren ons Hee - ren wilt al u da - gen Dit
3. Bid, wa - ket end' ma - ket dat g'in be - ko - ring End'

bo - ven al lo - ven van her - ten seer, End' ma - ken
won - der bij - son - der ge - denc - ken toch; Maeckt u, o
't qua - de met scha - de toch niet en valt. U vroom - heijt

groot sijns lie - ven nae-mens ee - re, Die daer nu on - sen
mensch! voor God steeds wel te dra - gen, Doet ij - der recht en
brengt de vij - and tot ver - sto - ring, Al waer sijn rijck noch

vij - ant slaet ter neer.
wacht u voor be - drog.
eens soo sterck be - walt.

No. 46. Lof van Willem den Eersten.

(1559-1584.)

1. Voor d'erf-grond on - zer Va-dren, Gloeit liefde in ons ge - moed, En
2. Met spijt en wrok zag Span - je Op d'eer-sten vrijheids-kreet, Dien

warm stroomt in onz' a - dren Daar-voor het Neer-landsch bloed. Maar
Wil - lem van O - ran - je Den Vol - ke hoo - ren deed, Hoe

wie de schel - le Faam Met geest-drift ook moog' roe-men, Wij
Neêr-land, op - ge - staan, De krijgs-kla - roen deed schal-len, 't Ge-

blij-ven dank-baar noe - men, Des eersten Willems naam, des eersten
zag, aan haar ont - val - len, Bood eersten Wil-lem aan, bood eersten

des

Wil - lems naam, Des eer - sten Wil - lems naam!
Wil - lem aan, Bood eer - sten Wil - lem aan.

eer - sten Willems naam, Des eer - sten Wil - lems naam!

3. En hoe de kans mogt keeren,
Toch hield hij moedig stand,
En bleef het regt verweeren
Van 't zuchtend Vaderland.
En, na 't verraad hem trof,
En sluipmoord hem deed sneven
Werd meer nog 't lied geheven
Tot eersten Willems lof.

4. Zijn onbezweken streven
Bragt voor ons Vaderland,
Dat Spanjes trots deed beven,
De vrijheid eerst tot stand.
Wat hij den Vaadren gaf,
Blijft fier hun kroost verweeren,
't Blijft vrijheid trouwe zweren
Op eersten Willems graf.

No. 47. Slaet op ten trommele.

(1566).

Levendig. *mf* Oude wijs.

1. Slaet op ten trom-me-le, van dir- re- dom deij - ne, Slaet op ten
2. De Spaensche in- qui- si - ti, voor God ma - li - ti,[1]) De Spaensche

trom-me-le, van dir- re- dom does, Slaet op ten trom- me - le, van
in- qui- si - ti, als draeck-bloet fel, De Spaan-sche in - qui - si - ti

Breeder.

dir - re-dom deij - ne, Vi - ve le Geus, is nu de leus.
ge - voelt pu - ni - ti,[2]) De Spaansche in-qui-si - ti ont-valt haar spel.

3. 't Onschuldich bloet, dat gij hebt vergoten,
't Onschuldich bloet roept u over wraeck;
't Onschuldich bloet en heeft u niet verdroten,
't Onschuldich bloet dronct gij metten draeck.

4. Vive le Geus, wilt christelick leven;
Vive le Geus, houdt fraeijen moet;
Vive le Geus, Godt hoed u voor sneven;
Vive le Geus, edel christen bloet.

[1]) Boosheid, zonde. [2]) Straf.

No. 48. De overwinning bij Heiligerlee 1568.

Uit: „Valerius Gedenck-clanck".

Juichend.

1. Syt nu ver - blijt, in de - se tydt, Laet af van 't treu-rig
2 „Vi - ve les Geux" was daar de leus, In 't le-ger van Nas-

kla - gen, Com, maeckt ge- klanc, met spel en zang; Want
sou - we, Daar y - der een, was kloeck te been, Om

m' heeft in de - se da - gen, Self sien ver-slaen, en
gie - rig te door - hou - wen 't Maraensch[1]) ge-broet, dat

oock ver-gaen, Die ons ten val wil bren - gen al.
Spaen sche bloet, 't Welk o - ver hoop, teeg op de loop.

3.

Graef Aerenberch, hoe straf of erch,
Is daer ter plaets' verslegen,
En menig hut, jac oock 't geschut
Wiert van den Speck [2]) gecregen.
Dies lof sy God, die 't Spaensche rot
Verstroyt, verjaecht en maeckt versaegt.

4.

Dit vromen seyt, seer wel beleyt,
De vyand grootlycs smerte,
Sijn hooft dat roockt, ja smoockt en koockt
Sijn trots en moedig herte.
Sijn dul gemoet, op staende voet,
Wil nemen wraeck, van dese saeck.

[1]) Maraen - Spanjaard. [2]) Speck - Spanjaard.

No. 49. Het standbeeld van Alva.

(1569).

Gedragen. *mf* (VALERIUS: Gedenckclanck.)

1. Wie dat sich selfs ver - heft te met, Wert wel een ar - me
2. Doch 't schijnt dat nergens ghij nae vraegt, Ghij wilt het al ver-
3. De Godloos groeijt een wijl seer wel, Doch 't eijn-de staat te

sle-ter; Duc d'Alf, u beeld, tot spijt ge - set, Waer af - ge- bro- ken
scheu-ren, Maer die daer doet wat God mis-haegt, Sal 't eijnde noch be-
vree-sen; Siet, Lu- ci - fer quam in de hel Door zijn hoo-veer-dig

be - ter. U boo-se daed die ghij be-gaet, Bij al - len toch on-
treu-ren, Als hij vol noot, sal naeckt en bloot Voor Go-des oor-deel
we-sen; Daer 't volck sich al aen spieg'len sal In - dien se soe-cken

lij - dig is en strij - dig is Met on - ser Lan - den staet.
schuldig staen, on - dul - dig gaen Ver - we - sen tot - ter doot.
goe-den spoet, want hoo - gen moet Gaet al - tijt voor den val.

No. 50. De strijdzang der Geuzen.

(1570.)

(Uit Geuzenliedboek.)

Breed. *mf*

1. Helpt nu u self, soo helpt u Godt Uit der ty - ran - nen
2. De Spaensche hoochmoet, vals en boos, Sant u een beu - del[2])

bandt en slot, Be - nau - - de Ne - - der - lan - den!
god - de - loos, Om u god - loos te mae - cken:

Ghy draecht den bast[1]) al om u strot, Rept flucks u
Gods woort rooft hy door men - schengloos,[3]) En wilt u

vro - - me han - den!
't ghelt ont - schae - cken.[4])

3.

Soo neemt hy elck sijn hooghste goet:
Die 't Woordt, der zielen voetsel soet,
Om draf niet willen derven,
Becoopen 't met haer roode bloet
Of moeten naeckt gaen swerven.

4.

O Nederlandt, ghy zijt belaên,
Doodt ende leven voor u staen:
Dient den tyran van Spangien,
Of volght, om hem te wederstaen,
Den Prince van Oraengien.

[1]) Strop. [2]) Beul. [3]) Uitlegging, verklaring van menschen. [4]) Ontrooven.

No. 51. De moord te Rotterdam door de Spanjaarden. (1572)

Klagend. Uit: Valerius Gedenck-clanck.

O Heer! wat heb - ben wij nu hier al on - ge - vals? Merct

hoe de god - loos raest, en deer - lijck brengt om hals, Het

arm, on - no - sel volck; Siet, hoe hij vangt en spand! Geen

maeght of vrouw' blijft vrij van sij - ne wree - de hand.

2.

Help, Heer! en op ons u barmhartig' oogen slaet,
Dat toch u volck eens kom' uijt dees' bedroefden staet,
En dat de tyranny van 't Spaensche loose rot
Eens nemen mach een end, genadig goede God!

3.

Breeckt, stuyt, betemt, bedwingt, en brengt toch haest ten val,
't Trouwloose hert, o God! bestierder al in al,
Laet 't bange droef gesucht en 't ijsselijk geween
Eens houden op, o Heer! Verhoort uw 's volcks gebeen.

No. 52. De inneming van den Briel.

(1572).

Woorden en Muziek van
A. J. SCHOOLEMAN.

Marschtempo.

f

In naam van O - ran - je, doet o - pen de poort! De

Wa-ter-geus ligt aan den wal; De vloot-voogd der Geu-zen, hij

maakt geen ac-coord, Hij vor-dert den Briel of uw val. Dat

is het be - vel van Lu - mey op mijn eer, En bur-gers, hier baat

nu geen te - gen-stand meer, De Wa - ter - geus komt om den

Briel! De Wa - ter - geus komt om den Briel!

2.

De vloot is met vijfduizend koppen bemand,
De mannen zijn kloek en vol vuur.
Een oogenblik nog en zij stappen aan land,
Zij wachten bericht binnen 't uur:
Gij moogt dus niet dralen, doet open de poort!
Dan nemen de Geuzen terstond zonder moord
Bezit van de vesting den Briel! (2 maal)

3.

Komt, geeft de verzeek'ring, 'k moet spoedig terug,
De klok heeft het uur reeds gemeld.
Ik zeg 't u, geeft gij mij de sleutels niet vlug,
Dan is reeds uw vonnis geveld.
De wakkere Geuzen staan tandknersend daar,
Zij wetten hun zwaarden en maken zich klaar;
En zweren: „den dood of den Briel!" (2 maal).

4.

Hier dringt men naar buiten, daar schoolt men bijeen,
En spreekt over Koppelstoks last:
„De stad in hun handen of anders den dood."
't Besluit tot het eerste staat vast!
Maar nauw'lijks is daarmee de veerman gevleid,
Of Simon de Rijk heeft de poort gerammeid;
En zoo kwam de Geus in den Briel! (2 maal)

No. 53. Slag op de Zuiderzee. (1573).

Uit: VALERIUS Gedenckklanck.

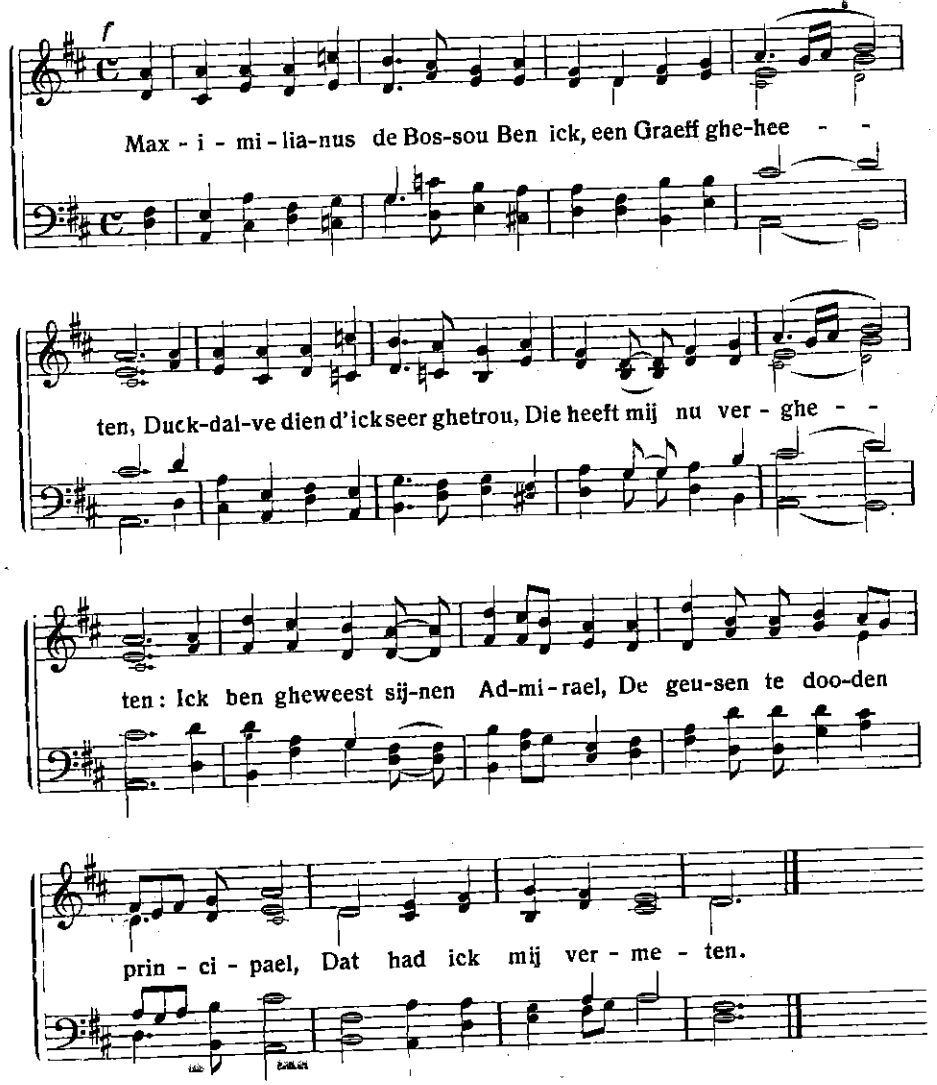

2.
Maer doen ick quam voor 't Hoorner
Wierd ick anders ghewaere, [hop,
Dat sal my steken in mijn krop,
Al leeffd' ick noch vyftich jaren,
Want geus my leerde op 't selve pas,
Wat schoonder ghenoechte dat het was,
Op Zuyderzee te vaeren.

3.
Och! daer ick placht een Heer te zijn,
Daer lich ick nu ghevanghen,
Nae Amsterdam op dit termijn
Waer beter mijn verlanghen.
Ghy geus laet my doch uit dit gaet,[1])
Ick sal u loonen die schoon weldaet
Met moorden en met hanghen.

[1]) gevangenis.

No. 54. Van Alkmaar begint de victorie.

Marschtempo. 1573. D. v. WIJCK.

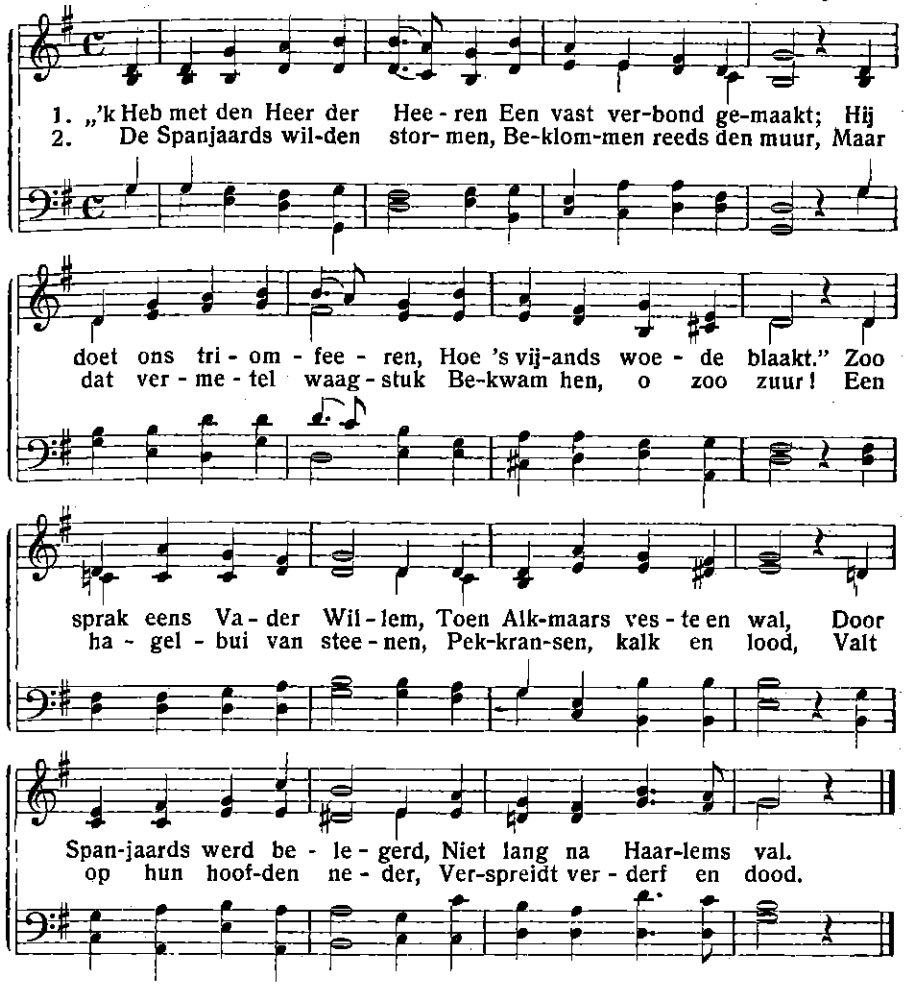

3. Zij tuim'len naar beneden,
Of kiezen 't hazepad,
Terwijl een tweede aanval
Hetzelfde einde had;
Maar nog eens zal men stormen,
Trots olie, zwaard en vuur,
En zie, daar is een vaandrig
Reeds boven op den muur.

4. „Victorie!" roept hij luide,
„Victorie! ons de stad!"
Maar spoedig bleek het, dat hij
Te vroeg geroepen had.
„Dat 's mijn!" zegt een der burgers,
Terwijl hij 't slagzwaard zwaait,
En hem de beide beenen
Van onder 't lichaam maait.

5. Daar hooren zij de tijding,
(Zij zijn er door verplet)
Dat men de dijken doorsteekt,
De sluizen openzet.
Zij zien het water wassen,
Wat zijn zij bang er voor!
Bevreesd voor natte voeten
Gaan zij er snel van door.

6. Daar gaan de Spanjaards henen;
„Hoezee!" zoo roept men luid:
„Godlof! Hij schenkt Victorie
„Van Alkmaar gaat zij uit!"
Zoo gaf de Heere redding,
Hij had opnieuw getoond,
Hoe Hij het vast vertrouwen
Op Zijne hulp beloont.

Met toestemming overgenomen uit „Al is ons landje nog zoo klein"
Uitgave W. Verhoog, Nijkerk.

No. 55. Alva's vertrek. (1573).

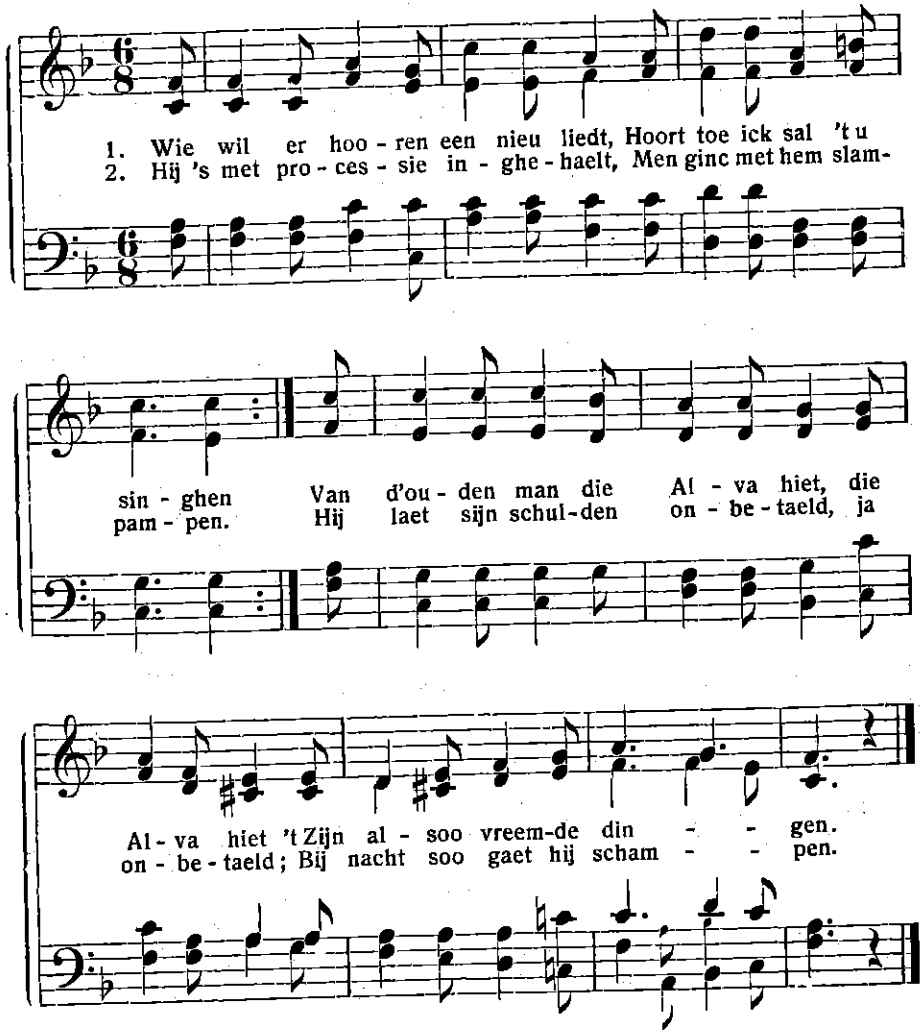

3.

Dien ouden man was al te beus,
Men wou voor hem niet nijghen!
Noch liever riep men vive le Geus!
Vive le Geus!
Hij kon gheen tienden crijgen.

4.

Den prins oprecht, dat edel bloet,
Had hij wel willen verraden;
Maer God quam door den prins seer goed,
Den prins seer goed,
Den Spàngiaert seer beladen.

No. 56. Het ontzet van Leiden. (1574.)

Opgewekt. Uit: „Valerius Gedenckclanck".

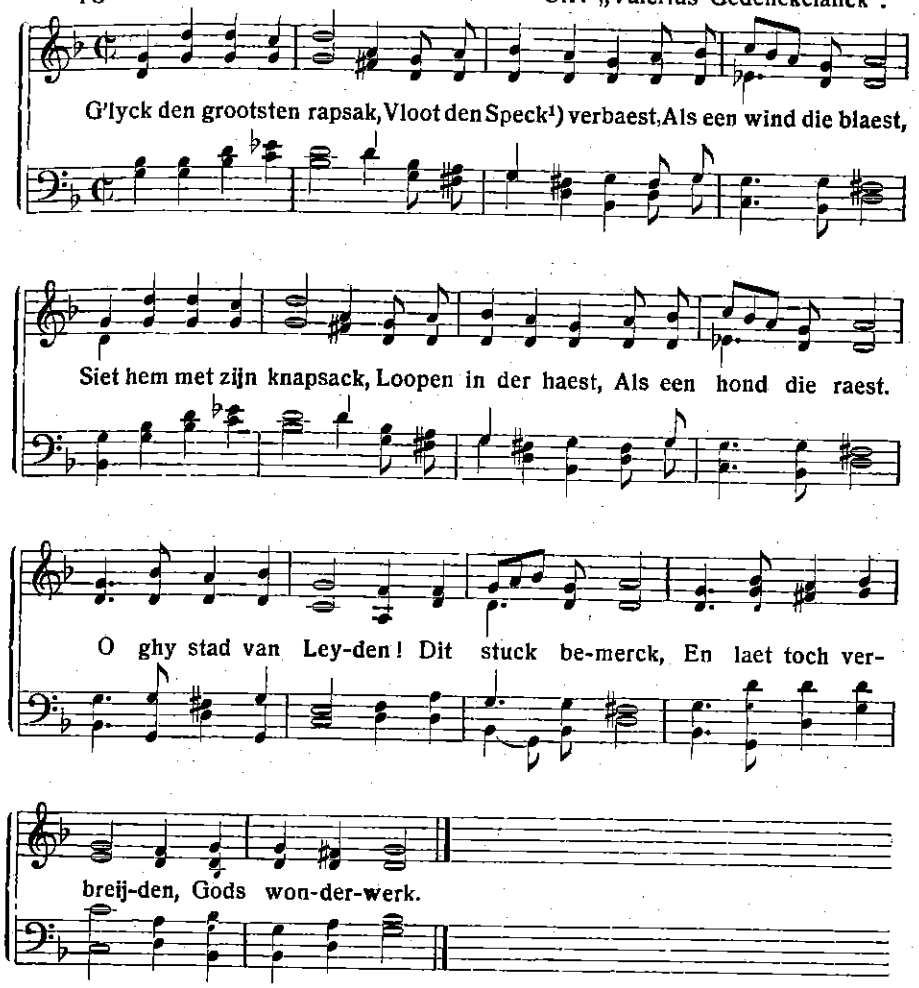

2. De Bourgoensche vanen
Vlogen op de vlucht,
Met een groot gerucht,
En de Castil'janen [2])
Waren oock vol sucht,
En geheel beducht,
Door de hooge stromen,
En menig man
Die sy sagen komen
Dick krielen an.

3. Wilt Gods eer verbreyen,
Die nu kleyn en groot
Vrij maeckt van de doot,
En naer droevig schreyen
U dus sent in noot
Overvloedig broot.
Lof dan, prijs en eere
Moet sijn geseyt,
God, ons aller Heere,
In eeuwigheyt.

[1]) Spanjaard. [2]) id.

No. 57. Leidens ontzet. (1574.)

Langzaam en met gevoel. D. v. WIJCK.

pp

1. Hoog was de nood in Lei-dens vest; De hon-ger waar-de rond, Ter-wijl de vree-se-lij-ke pest Al-om haar of-fers vond; En meen-ge zucht ging op tot God, En meen-ge zucht ging op tot God: „Heb deer-nis met ons droe-vig lot!"

cresc. *p*

2. Maar 't schijnt als weigert God gehoor
Aan deze droeve klacht;
Want op zoo meenge treurge dag
Volgt vaak nog sombrer nacht,
En elken morgen zucht men weer:
„Helaas, hoe lange nog, o Heer?"

3. Doch ligt ginds niet de Geuzenvloot?
De redding is nabij!
Dit geeft den burgers nieuwen moed,
Hoe hoog de nood ook zij.
Als God nu maar den wind gebood,
Dat ook het water stadwaarts vloot!

4. En eindlijk, eindlijk keert de wind,
God hoorde 't smeekgebed;
Het water wast, de muur stort in,
En Leiden is gered.
Door 't vallen van den muur gewekt,
Verschrikt de Spanjaard en vertrekt.

5. „God zij geloofd, Hij zij gedankt!"
Zoo juicht nu aller hart,
„Hij heeft ons van den dood bevrijd,
„Hij gaf ons vreugd voor smart,
„Hij schonk den hongerigen brood
„Na zooveel jammer, angst en nood!"

Het laatste couplet iets levendiger te zingen.

Met toestemming overgenomen uit „Al is ons landje nog zoo klein".
Uitgave W. Verhoog, Nijkerk.

No. 58. O, Nederland! let op u saeck.

(1576)

Moderato. Uit Valerius-Gedenckclanck.

mf

1. O Ne-der-land! let op u saeck, De tijt en stont is daer, Op-dat nu in den hoeck niet raeck U vrijheit, die voor-waer U ou-ders hebben dier ge-cocht Met goet en bloet en le-ven; Want sij werd nu gantsch en 't ee-ne-mael ge-socht Tot niet te zijn ver-he-ven.

2.

Neemt acht op uwer Landen staet,
U volck end' steden meest
Sijn sterck end' daer is raet en daet
Van outs altijt geweest.
U adel is manhaftich vroom,
Men vind niet haers gelijcken;
Houd den Spanjaert doch, ick bid u, in den thoom
Dat hij van ons mach wijcken.

3.

Beschut, beschermt, bewaerd u land,
Let op het Spaensch bedrog!
Eij, laet niet nemen uit u hand
U Previlegien toch!
Maer thoont u elck een man vol moet
In 't houden van u wetten,
Boven al dient God en valt hem steets te voet,
Dat hij op u mach letten.

No. 59. Klaaglied op den dood van den Prins van Oranje. (1584.)

Klagend. Uit: „Nederlandsche Gedenck-clanck."

1. Stort tra - nen uyt, schreyt luy - de! weent en treurt! Och,
't dunct mij, dat mijn her - te barst en scheurt! O dag! o
dag! o don-ker droe-ve dag! Wat is er
al ge - huyl en groot ge - klag

2. O Nederland! u vorst, u Prins soo vroom!
Die daer de blom was van d'Oranjen boom!
Die door sijn deucht, u van het Spaensch gesoord
Soo heeft beschermt; leyt nu eylaes vermoord!

3. Gelyck de sonn' het licht is van den dag,
Soo oock dees Prins ons licht te weesen plag.
Die raet en daed hier by ons is geweest
Is nu ontsielt, bij Gode leeft zijn Geest.

4. Als de Maraen[1]) 's Lants vrijheid druckte seer,
Met moord en brand dat noch vervulde meer,
Heeft dese Prins daer tegen hem gekant,
End' opgeset sijn goet en bloet voor 't Land.

5. Ghy vrome d'wijl dat dit soo is geschiet,
End' datten nu kan wesen anders niet:
Vertrouwt op God, door 's Princen spruyten haest
Sal Spanjen noch verwert staen en verbaest.

[1]) Spanjaard.

No. 60. O Heer die daer. (1585.)

Uit Valerius Gedenckclanck.

p

1. O Heer die daer des he-mels ten - te spreijt, End' wat op
2. Als ghij (o vro- me!) dickwijls hebt ge - smaeckt, Vermaeckt u
aard' is hebt al - leen be - reijt, Het schui-mig, woe - dig
nu vrij dat 't u her - te raeckt, Looft God den Heer met
meer kond ma-ken stil - le End' al - les doet naer u-wen lie-ven
sin - gen en de spe-len End' roept vrij uijt te saem met luij-der
wil - le, Wij slaen het oog tot U omhoog, Die ons in ancxst en noot Ver-
ke-len: Hadd' ons de Heer (Hem sij de eer) Al - soo niet bij - ge-staen, Wij
los-sen kont tot al - ler stont, Jae selfs oock van de doot.
wa-ren lang (ons was soo bang) Al in den druck ver - gaen.

No. 61. De Geuzen in den Bommelerwaard.

(1600).

Uit Geuzenliedboek.
Melodie van Psalm 79.

Matig. *mf*

1. De Geu-sen sijn in Bom-ler-weert ge-val-len, Zij

heb-ben mijn ont-no-men met haer al-len Een hup-se

schans en daar-toe sterck van mue-ren, 't Is een qua kans voor

mij diet moet be-sue-ren, Want met dees schans seer fel meend'

ick te win-nen 't spel, Dit was ooc al mijn mee-ning; Maer

't is nu al crac-keel, Want nul-lo is mijn deel, Dat

mij brengt in ver-clee-ning.

2. Omdat Nassou als een stout helt bevonden
Hollant getrou wil zijn tot allen stonden,
Die met gewelt mijn volck daer quam bestrijden,
't Welck my seer quelt; nochtans ick moetet lijden,
Ick wilde wel voorwaer
Dat dese schans aldaer
Noyt en ware begonnen!
Want 't spel heb ick geroct, [1])
Maer den Geus seer verstoct,
Die heeft het afgesponnen.

3. Mijn vreucht verdwijnt, courage loopt verloren,
Maar siet het schijnt, ic bender toe gheboren;
Ick heb den strick voor een ander gehangen,
Maer nu ben ick daer selver in gevangen!
Och wat sal ic gaen doen!
't Hart sinct my in de schoen,
Door angst ben ick verslagen!
Elc roept met vollen crop:
„De clapmuts moet haes — op!" [2])
Wie duyvel sout verdragen?

[1]) Op touw gezet. [2]) De Spanjaard moet weg.

No. 62. De slag bij Nieuwpoort.
(1600).

Vurig en snel.

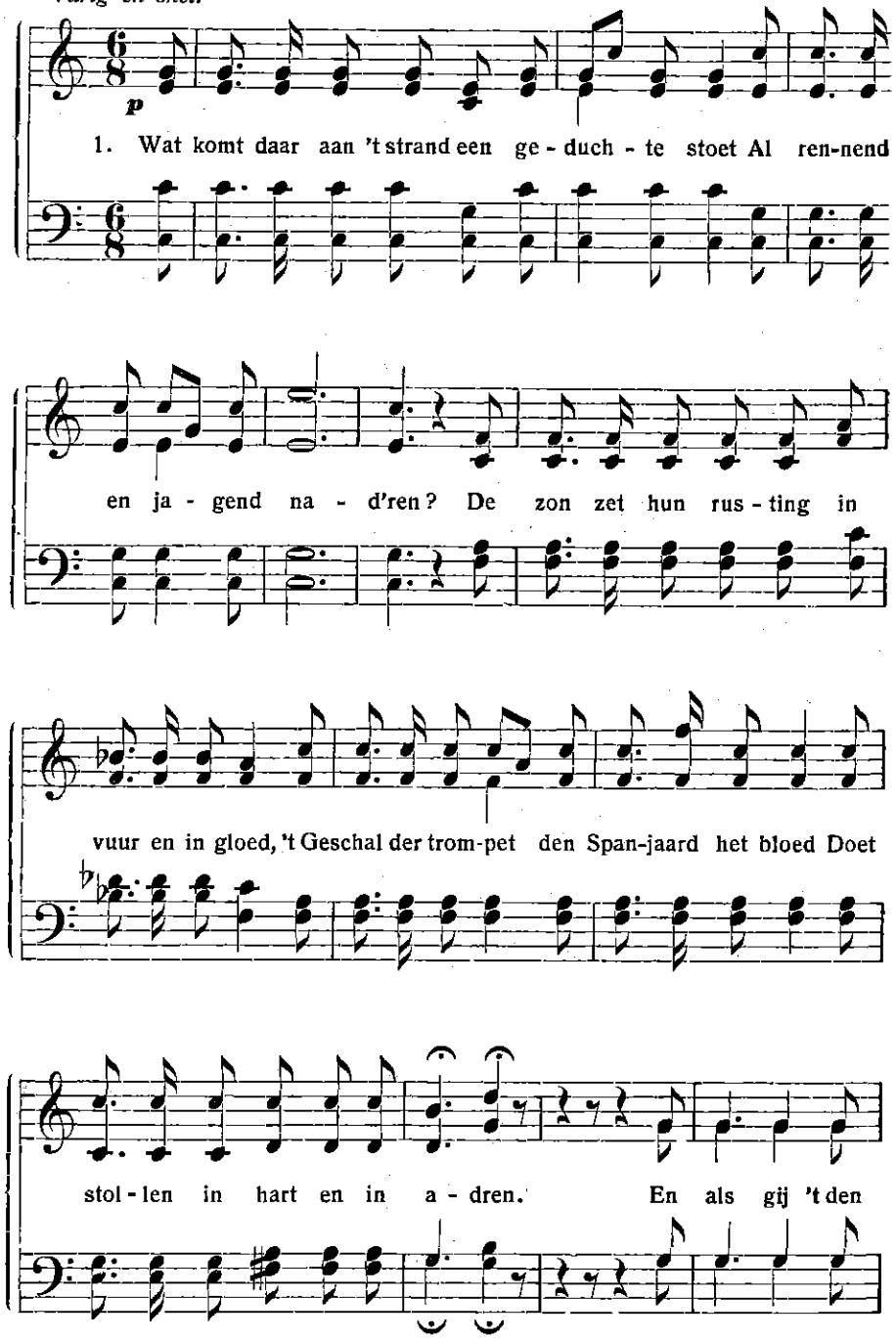

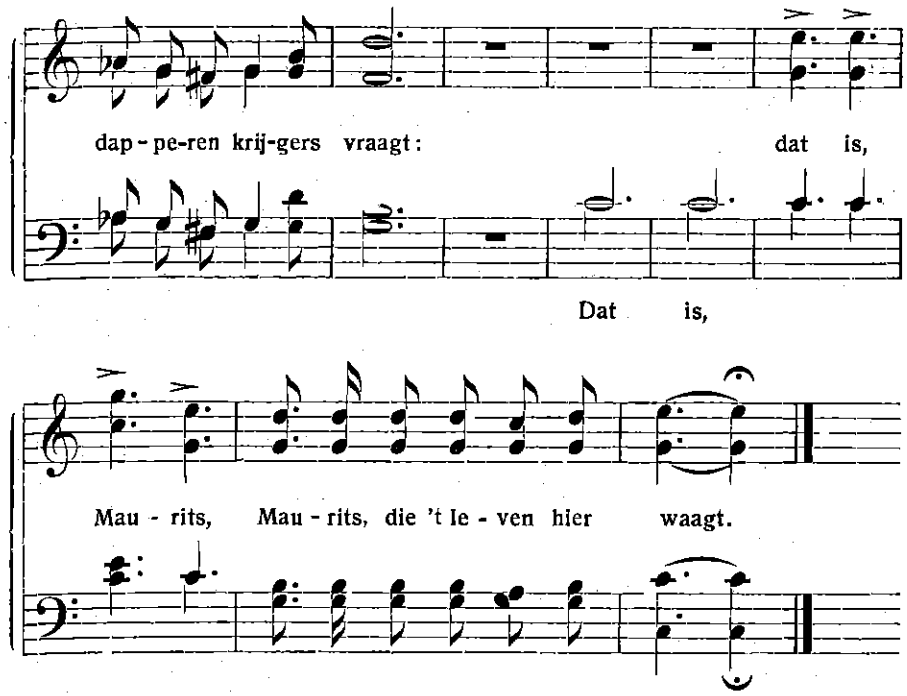

2. Wie trekt daar zoo snel naar het strand, een reus,
   Naar Nieuwpoorts bedreigde wallen?
   't Wilhelmus klinkt luid en Oranje is de leus,
   Verwinnen of sterven, geen andre keus,
   Hoort, hoort hun musketten knallen!
   En als gij 't den dapperen ruiters vraagt;
   Dat is Maurits, die 't leven straks waagt.

3. Daar buldert het vreeslijk, het krijgsmetaal,
   De kogels vliegen en fluiten,
   Geen rusting van ijzer, geen wapen van staal
   Ontneemt aan de Staatschen de zegepraal,
   Of kan de overwinning stuiten.
   En als gij 't den dapperen knechten vraagt:
   Dat is Maurits, die 't leven thans waagt.

4. De vijand, zijn macht is geknot, geveld,
   Hoog wapperen Nassau's vanen,
   Verwonnen de knechten van 't honend geweld;
   En 't feit op de rol van Clio vermeld,
   Een roem, die nimmer zal tanen;
   En als gij 't den winnenden dappren vraagt:
   Dat is Maurits, die 't leven hier waagt.

5. Hoezee! daar verstuift hij als stroo, als kaf
   Voor 't zwaard onzer oorlogsmannen.
   Prins Maurits verwon en, den Spanjaard tot straf,
   Wascht hij al den hoon van Nederland af
   In 't bloed van zijne tirannen.
   En als gij 't den lateren naneef vraagt:
   Dat was Maurits, die 't pleit heeft gewaagd.

No. 63. De slag bij Nieuwpoort. (1600.)

Marschmatig. D. VAN WIJCK.

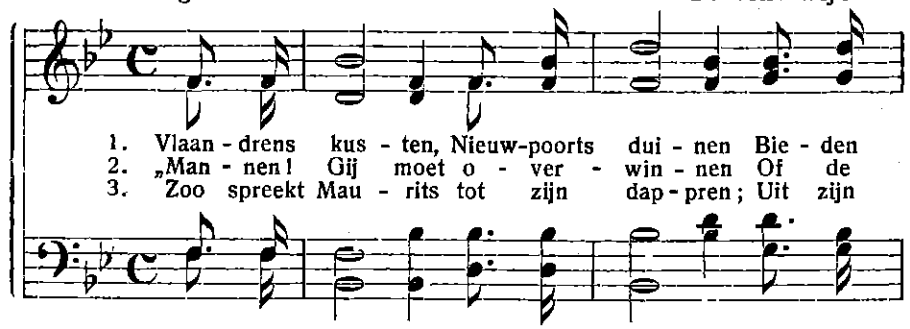

1. Vlaan - drens kus - ten, Nieuw-poorts dui - nen Bie - den
2. „Man - nen! Gij moet o - ver - win - nen Of de
3. Zoo spreekt Mau - rits tot zijn dap - pren; Uit zijn

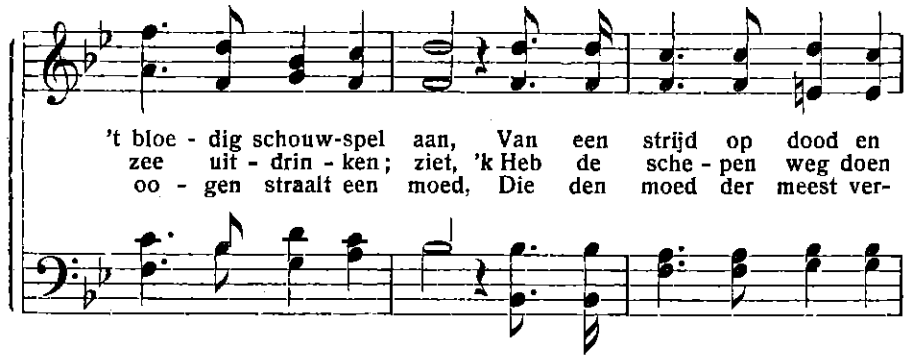

't bloe - dig schouw-spel aan, Van een strijd op dood en
zee uit - drin - ken; ziet, 'k Heb de sche - pen weg doen
oo - gen straalt een moed, Die den moed der meest ver-

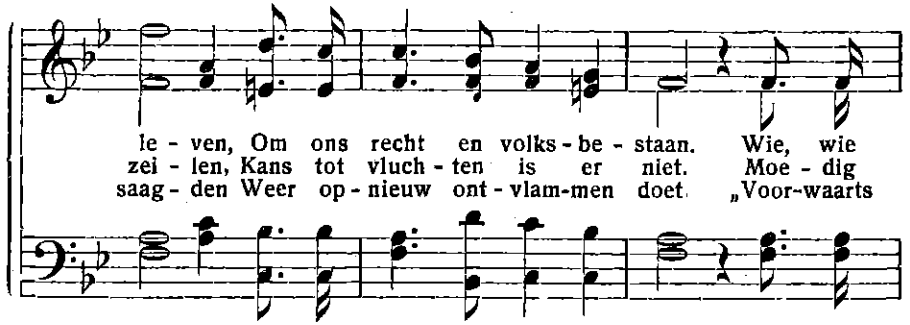

le - ven, Om ons recht en volks - be - staan. Wie, wie
zei - len, Kans tot vluch - ten is er niet. Moe - dig
saag - den Weer op - nieuw ont - vlam-men doet. „Voor-waarts

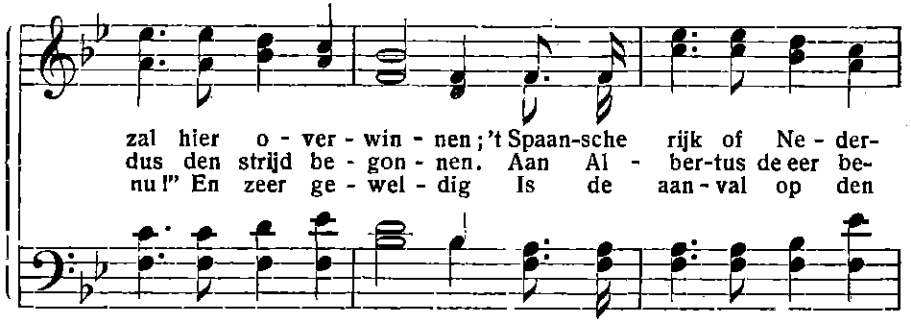

zal hier o - ver - win - nen; 't Spaan-sche rijk of Ne - der-
dus den strijd be - gon - nen. Aan Al - ber-tus de eer be-
nu!" En zeer ge - wel - dig Is de aan - val op den

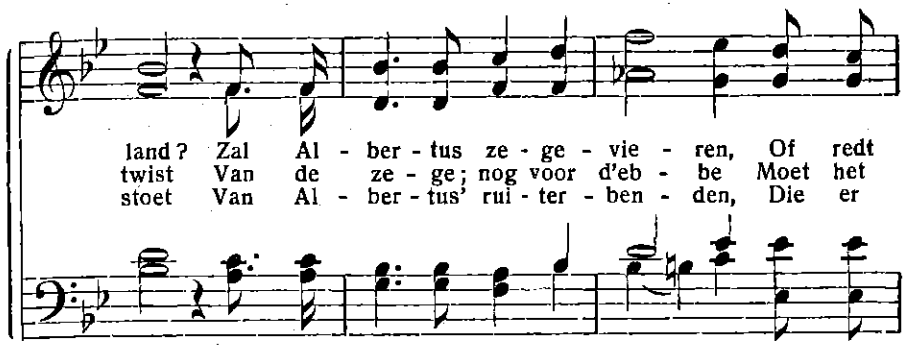

land? Zal Al - ber - tus ze - ge - vie - ren, Of redt
twist Van de ze - ge; nog voor d'eb - be Moet het
stoet Van Al - ber - tus' rui - ter - ben - den, Die er

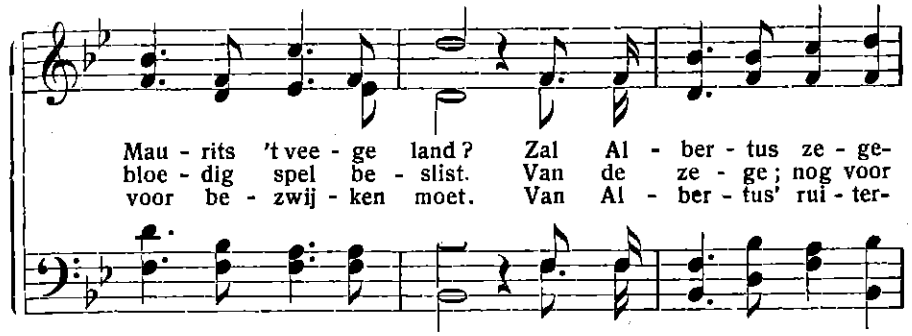

Mau - rits 't vee - ge land? Zal Al - ber - tus ze - ge-
bloe - dig spel be - slist. Van de ze - ge; nog voor
voor be - zwij - ken moet. Van Al - ber - tus' rui - ter-

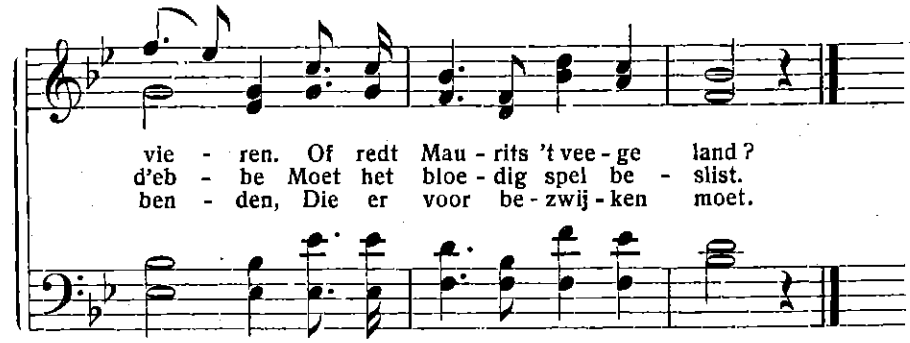

vie - ren. Of redt Mau - rits 't vee - ge land?
d'eb - be Moet het bloe - dig spel be - slist.
ben - den, Die er voor be - zwij - ken moet.

4. Toch zijn nog de kansen weiflend,
— Vond reeds menigeen zijn graf; —
Nieuwe, dichte legerdrommen
Zendt de vijand op ons af.
Reeds meent hij te zegepralen
Luid roept hij *Victorie!* uit:
Doch hij wordt door Maurits krijgers)
In zijn overmoed gestuit.) *bis.*

5. Eer de zon zinkt in de baren
Is het bloedig pleit beslecht.
Maurits heeft zijn nieuwe lauwren
Aan zijn eerekroon gehecht.
Vol ontroering stijgt de dappre
Krijgsheld van zijn strijdros af,
En hij dankt den Heer der Heeren) *bis.*
Die ons de overwinning gaf.)

Kan ook gezongen worden op de melodie van 't Oostenrijksch Volkslied.

Met toestemming overgenomen uit „Al is ons landje nog zoo klein".
Uitgever W. Verhoog, Nijkerk.

No. 64. Lied op de overwinning bij Gibraltar. (1607.)

Krachtig. Uit: „Valerius Gedenck-clanck".

1. O Heemskerck! noyt u kloe-cke daet Uyt ons ge-dach-ten gaet: Die met
2. Doe g'op den blaeu-wen O - ce-aan Liet waeyen Sta-ten vaen; Al 't ge-
3. Daer bleef den trot - sen Ar - ra - gon, Gre-na-den end' Le - on; Ha - ren

lust, na de kust, Gi-bral-tar voert so var', Om Ma - raen daer wat op te
bras dat-ter was; Moste voort, o-verboort, Daar versoop, schier meest al den
roem, haer geweld Als een bloem, lag geveld, Al haer macht werd meest om ge-

slaan, Met me-nich kloe-cken Held, Die u te sche - pe was be-
hoop. De vlot-ten dre - ven seer Vol Cas - til - ja - nen heen en
bracht. De lust van 'tSpaensch gebroet, Die werd so lus - tig daer ge-

steld, Elck ge-aerd als een leeuw, On-ver-vaerd voort ge-schreeuw Van het
weer, Groot kri-oel, en ge-woel Sach men daer, voor en naer; Die best
boet, Dat haer trots, hogen moet Doe lag plots, on - der voet; Daer van

snoo-de Spaensch gedrocht: 'tWas een won - - der, soo elck vocht.
kon - de, packt hem dra Op de vlucht, of tot ge - na.
d'hoog-ste God en Heer Toe-quam lof, en prijs en eer.

No. 65. Waer dat men sich al keerd of wend. (1616.)

f Valerius-Gedenckclanck.

1. Waer dat men sich al keerd of wend End' waar men loopt of staet, Waer

dat men reijst of rost of rent, End' waer men he - nen gaet, Daer

vint men, 't sij oock op wat ree, d'Hol - lan - der end' de Zeeuw: Sij

loo-pen door de woes - te zee Als door het bosch de Leeuw.

2. Vereenigd vrij gevochten volck
Maeckt Spanjen d'oorlog moe,
Sulcx dat hij zijnen vredentolck
Dit Land moet senden toe.
Wie soud' oijt hebben dit gedacht,
Dat d'hoogmoet van Papou, [1])
Dat soo een groote trotse macht
Soo buijgsaem worden sou?

3. O Neerland! so ghij maer en bout
Op God den Heer altijdt,
U pijlen vast gebonden hout
End' t'saem eendrachtig zijt,
So kan u Duijvel, Hel noch Doot
Niet krencken noch vertreen,
Al waer ook Spanjen noch soo groot,
Ja 's wereldts machten een.

[1]) De Spanjaard.

No. 66. Het beleg van Bergen-op-Zoom.

Allegretto. (1622.) Uit Valerius: Gedenckclanck.

f

1. Merck toch hoe sterck nu in 't werck sich al steld, Die 't al-len tij soo ons

vrij-heijt heeft be-stre-den. Siet hoe hij slaeft, graeft en draeft met ge-weld

Om on-se goet en ons bloet en on - se ste-den. Hoor de Spaensche

trom-mels slaen! Hoor Ma-raens trom-pet - - ten! Siet hoe komt hij

trec-ken aen, Ber - gen te be-set - - ten. Berg op Zoom,

hout u vroom, Stut de Spaen-sche scha - ren; Laet 's Lands boom

end' sijn stroom Trouwlijck toch be - wa - ren!

2.

't Moedige, bloedige, woedige swaerd
Blonck en het klonck dat de voncken daeruijt vlogen,
Beving en leving, opgeving der aerd,
Wonder gedonder nu onder was nu boven;
Door al 't mijnen en 't geschut,
Dat men daeglijcx hoorde,
Menig Spanjaert in sijn hut
In sijn bloet versmoorde.
Berg op Zoom hout sich vroom,
't Stut de Spaensche scharen;
't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom
Trouwlijck doen bewaren.

3.

Die van Oranjen quam Spanjen aen boord,
Om uijt het velt als een helt 't gewelt te weeren;
Maer also dra Spinola 't heeft gehoord,
Treckt hij flox heen op de been met al sijn heeren.
Cordua kruijd spoedig voort,
Sach daer niet te winnen,
Don Velasco liep gestoort:
't Vlas was niet te spinnen!
Berg op Zoom hout sich vroom,
't Stut de Spaensche scharen;
't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom
Trouwlijck doen bewaren.

No. 67. Een triomfantelijk lied van de Zilvervloot. (1628.)

Opgewekt. J. J. VIOTTA.

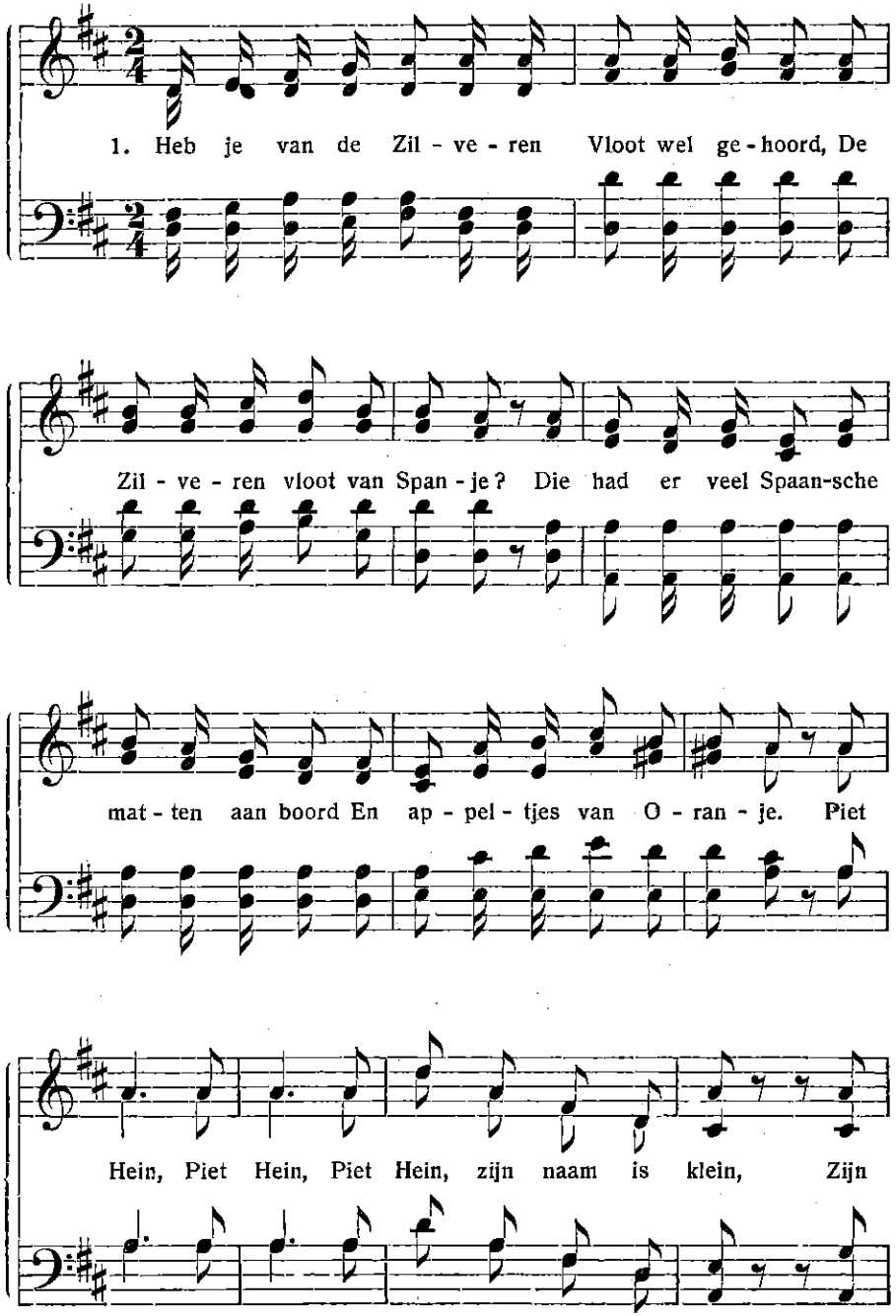

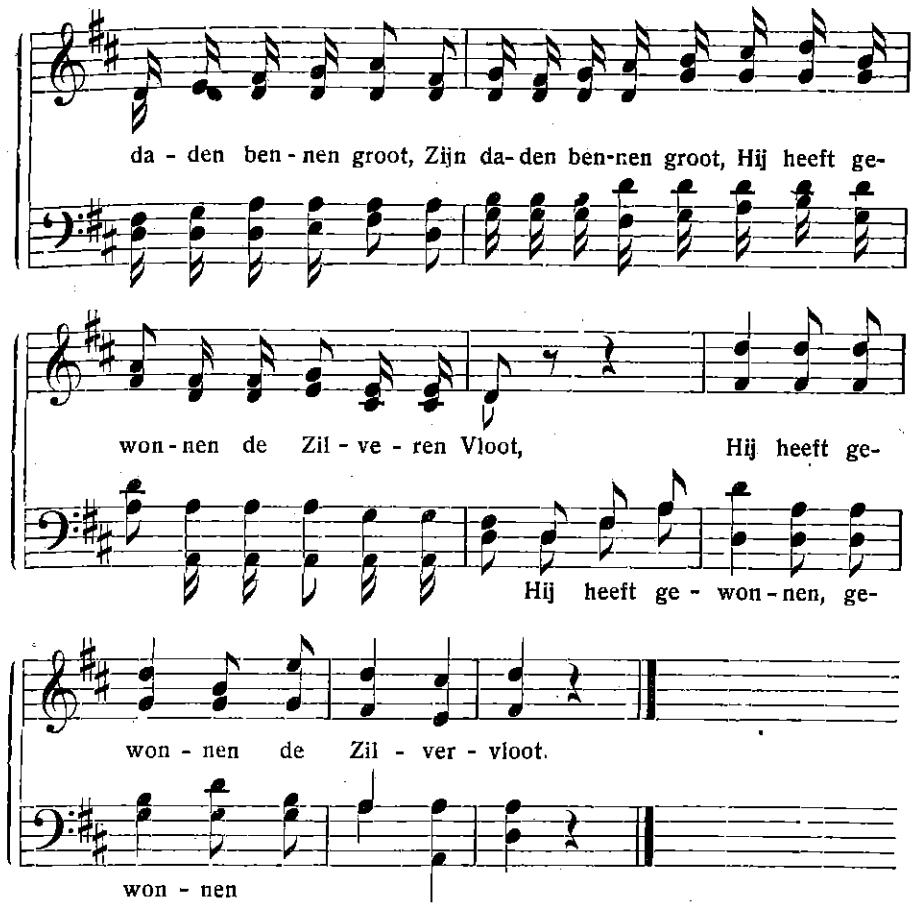

2. Zei toen niet Piet Hein met een aalwaêrig woord:
Wel, jongetjes van Oranje!
Kom, klim me reis gauw aan dat Spaansche boord
En rol me de matten van Spanje.
KOOR.

3. Klommen niet de jongens als katten in 't want,
En vochten ze niet als leeuwen?
Zij sloegen de Spanjers duchtig te schand,
Ze hoorden in Spanje het schreeuwen.
KOOR.

4. Kwam er nou ook nog reis zoo'n Zilveren vloot,
Zeg, zou jelui nog zoo kloppen?
Of zou je je veilig en buiten schoot,
Maar stil in je hangmat stoppen?
KOOR.

Wel, Hollands bloed, heeft zeker nog wel moed,
Al bennen ze niet groot *(bis)*
Ze zouen nog winnen een Zilveren vloot. *(bis).*

No. 68. Michiel Adriaanszoon de Ruyter.

Opgewekt, flink tempo. G. B. VAN KRIEKEN.

mf *f*

1. De knaap, die naar den to-ren kroop, Werd Hollands roem en Hol-lands

mf

hoop, De glo-rie van zijn da-gen. De baandersjongen heeft door trouw En

f

dap-per-heid het schoonste touw Voor 't Va-der-land ge-sla-gen.

2.

Hij keek, van Vlissing's torentop,
Begeerig naar het ruime sop,
En dacht aan verre streken,
En zei, als hij een vreemde vlag
Wat dicht bij onze kusten zag:
„Ik zal je later spreken!"

3.

Hij deed dat woord ook trouw gestand
En heeft, met hart en hoofd en hand,
Het moeilijkst pleit voldongen;
Hij sprak vier dagen, mat noch moê,
Een hartig woord den Britten toe,
Maar — met metalen longen.

4.

Hij was een priester van den vreê,
En toch een Maurits op de zee,
Zoo kloek als vroom in handel;
In grootheid klein, en groot bij kruis,
Een vriend en vader in zijn huis,
Een Christen in zijn wandel.

5.

Al had hem 't dankbaar nageslacht
Geen waardig' offers toegebracht,
Zoo in metaal als marmer,
Toch werd zijn naam op 't hoogst
En schitterd' in 't historieblad [geschat,
Als Nederlands beschermer!

No. 69. De Ruyter. (1607.)

mf J. J. VIOTTA.

1. Ik zing er al van een Ruy-ter koen, Maar

niet van een rui-ter te paard; Toch was hij wel En-gel-sche

dra-vers te gauw, Hij maak-te wel Fran-sche ver-vaard. —

— — Hij maak-te wel Fran-sche ver-vaard.

2. Hij reed er al op zijn houten ros
De Zee in een ommezien rond,
En Landen en Stranden, ze beefden [voor 't ros,
Als 't brieschte met koperen mond.

3. En wie maar niet snel ter zijde sprong,
En wie voor Oud-Holland niet boog,
Dien sloeg er dat ros met zijn hoef, [dat het bloed
Uit neus en ooren hem vloog.

4. Toen was nog ons Land zoo stout [en vrij,
Toen was het zoo krachtig en groot:
Maar 't ros werd al zachtjes [vernageld en oud;
De Ruyter, de Ruyter was dood!

5. Och Vlissinger Michiel, Ruyter koen,
We pantseren nu wel ons paard;
Maar wanneer zal 't draven en [brieschen op zee,
Als toen Gij er ruiter op waart?

No. 70. De Ruiter's list.

Niet te snel. *mf*

1. Wie kent er den held on - zes Va - der - lands

niet, De Rui - ter, zoo groot in den strijd! Wie

zingt er niet gaar - ne dien Zee - held een lied, Wiens

mp

le - ven zijn land was ge - wijd! Die nog door be-

f

leid zij - nen vij - and ver - won, Waar dap - per - heid

niets te - gen de o - ver - macht kon.

2.

Eens zeilt hij, ter koopvaart, het zeegat weer uit,
Toen jong nog en weinig bekend.
Als eensklaps een kaper, begeerig naar buit,
Zich opdoet en 't schip naar hem wendt;
Vergeefs poogt de Ruiter zijn aanval te ontvlien,
En voelt zich te zwak om hem weerstand te bien.

3.

Daar peinst hij, voor lading en manschap bevreesd,
En slijpt zich het brein op een list,
Gelijk er geen voor hem bedacht is geweest,
En die ook haar doelwit niet mist:
Men brengt ras een menigte boter bijeen,
En smeert ze overal langs de scheepsboorden heen.

4.

Daar komt nu de kaper, begeerig naar buit,
En entert de weerlooze kiel,
Maar geen die er op trad, of gleed onder uit,
Of waggelde tuim'lend, en viel:
En — wie er ook naakte, geen buit nam hij meê,
Maar stortte op het vaartuig of ruglings in zee.

5.

Nu was onze kaper, hoe sterk, overmand.
De Ruiter ontkwam het gevaar;
Bragt lading en manschap behouden aan land.
Toen juichte de vrolijke schaar:
„Lang leve de Ruiter, ten kamp steeds bereid;
„Zoo groot door zijn moed als kloekzinnig beleid!"

VOORWOORD.

Dank zij de rustelooze pogingen van verschillende personen en corporatiën is er in den laatsten tijd meer ontwaking gekomen van het Nationaal besef in betrekking tot het Nederlandsche lied. Kostbare paarlen uit den Oud-Hollandsche-liederenschat zijn opgedolven; kernachtige liederen als van Heye, Viotta, Smits, Wilms en anderen zijn meer naar voren gekomen. Tijdschriften, Vereenigingen en diverse Zangbundels hebben het hunne gedaan om de zoutelooze rijmen en dreunen uit het huis en van de straat te verdringen en plaats te geven aan een gezond Hollandsch lied.

Ook deze bundel moge tot het gewenschte doel bijdragen.

Bij al het goede toch, wat op het gebied van Zangbundels reeds verschenen is, ontbrak mijns inziens toch nog een uitgebreide, goedkoope, systematisch geordende verzameling voor gemengd koor van Oude en Nieuwe Volksliederen, die in hoofdzaak den lof van ons schoon vaderland bezongen en onze roemrijke historie hoog hielden.

In hoofdzaak dus een Vaderlandsch Liederenboek, waarnaast echter ook plaats is gegeven aan die liederen van vreemden bodem, die door geslachten heen altijd frisch bleven, en die, als men ze de kinderen hoort zingen, ons herinneren aan eigen jeugd, toen wij ze met evenveel opgewektheid zongen als onze kinderen nu.

Het verzamelen is mij gemakkelijk gemaakt door de hulp van verschillende bibliotheken, uitgevers en componisten, die, hetzij kosteloos of tegen betaling, meewerkten tot het ontstaan van dezen bundel.

Sommige uitgevers waren echter minder welwillend en moest ik verschillende liederen weglaten, die ik gaarne er in gezien had, en van eenige liederen (o. a. van de bekende liederen uit de Zangvogeltjes) een andere vertaling geven, omdat de uitgevers de overname van het oorspronkelijke niet wilden toestaan.

Mijn dank aan de Heeren H. van Eyk en G. H. Vijgeboom, die het grootste deel van de 4-stemmige zetting op zich namen en zich mijns inziens loffelijk van deze taak kweten.

De 2 stemmige zetting is op enkele uitzonderingen na, geheel van den Heer van Eyk.

De zetting voor gemengd koor is zoodanig ingericht, dat door het gebruik van de kleine, bijgevoegde nootjes alle liederen gemakkelijk op het Harmonium of de Piano te spelen zijn en men er de liederen éénstemmig bij kan zingen. Verder heb ik kosten noch moeite gespaard om dezen keurbundel in een zoo aantrekkelijk mogelijk gewaad voor zoo laag mogelijken prijs in den handel te brengen, waardoor hij onder het bereik van iedereen komt.

Ik twijfel niet, of deze bundel zal, als alle menschenwerk, onvolmaakt zijn, en houd ik mij daarom beleefd aanbevolen voor elke aanvulling en opmerking, die tot verbetering van Neêrlands Zangboek dienen kan.

Verder hoop ik, dat de medewerking van Zangvereenigingen, Scholen, enz. mij spoedig in staat zal stellen bij een volgenden druk van zulke opmerkingen en aanvullingen gebruik te maken.

ROTTERDAM, 15 April 1913. JOH. DE HEER.

Inhoud naar de beginregels.

	No.
Aan d'oever van een snellen vliet	246
Aan U heb 'k mij gegeven	40
Aan Wilhelmina wijdt ons lied	15
Afrikaners, landgenoten	101
Al de lieflijke hoven	238
Al is er ons Prinsje nog zoo klein	79
Al is ons landje nog zoo klein	8
Alle man van Neerlands stam	121
Alle minsken binn' mijn broerren	87
Al rolt de zee, al loeit de wind	228
Als de dag met gouden glans	174
Als de vooglen vroolijk zingen	166
Als de winter vlucht	153
Als iemand verre reizen doet	205
Als ons de zon komt wekken	130
Als 't begint te dagen	129
Als 't u goed zal gaan	116
Als went'lende baren	214
Al waren mijn knikkers robijn	197
Avond wordt het weder	189
't Bar seizoen	155
Blijf, o Hoop, mijn lot verzoeten	250
Bij regen en bij zonneschijn	109
Daar is hij, daar is hij	159
Daar komt de lieve Lente	157
Daar ruischt langs de wolken	226
Daar staat de vlag te wappren	194
Dat 's Heeren zegen op u daal'	223
De blijde juichtoon klinke in 't rond	26
De Geuzen zijn in Bomlerweert	61
De hand aan den ploeg	106
De herdertjens lagen bij nachte	221
De kabels los, de zeilen op	136
De knaap die naar den toren kroop	68
De koele Mei	158
De Koningin, de Koningin!	27
De lucht wordt zoel	152
Des winters als het reghent	94
De tollen!	198
De trom is geroerd, de poort	76
De Vorsten van Oranje	24
De wind waait uit den Oosten	139
De winter is geweken	162
De winter trekt zijn sneeuwjas aan	165
De witte vlokken stuiven	164
De zomerhitte brandt	161
De zon daalt in 't Westen	182
De zon duikt achter 't witte duin	185
Dierbaar Neêrland, aan de baren	30
Di vierkleur van ons dierbaar land	97
Dochter Sions, wees verheugd	222
Duifjes met uw blanke veeren	168
Een gloed van duizend rozen	187
Een ieder nasie het sijn land	98
Eén in geest en streven	104
Een karretje op een zandweg reed	131
Een kushand aan het oude jaar	247
Een lied, een lied uw leven lang	249
Een man een Man	239
Een scheepje in de haven landt	140
Een vaste burcht is onze God	212
Een visscher te wezen	138
Ei, zie de morgen krieken!	177
Er is een plek voor ieder	100
Ferme jongens, stoere knapen	135
Fiere leeuw der Nederlanden	81
Forjit my net, as bolle wijntsjes	90
Frysk bloed, tsjuch op!	88
Geen zang klinkt zoo schoon	114
Geluckig is het Land	44
Gezang verheldert 't leven	241
G'lijck den grootsten rapsak	56
God geeft ons vele zaken	146
Goeden nacht!	180
Gij leeuwrik en gij nachtegaal	172
Gij ijzren arm, gij stalen vuist	84
Halleluja! eeuwig dank en eere	217
'k Heb geloofd en daarom zing ik	219
Heb je van de Zilveren Vloot	67
Heb je van de Zilveren Vloot	77
'k Heb met den Heer der Heeren	54
Heft, Burgers, 't lied der vrijheid aan	102
Heft de riemen hoog	113
Heil over Oranje	37
Helpt nu u self, soo helpt u Godt	50
Herinnert ge u, sprak laatst	83
Het hemelruim, de azuren boog	141
Het land, waarin wij zijn geboren	34
Het uur van ons vertrek	123
Hoezee, de Koningin verjaart!	29
Hoezee, Hoezee, Toeristenbond	107
Holland, Bolland	122
Holland, dierbaar land der Vadren	19
Hollands duin	125
Hoog was de nood in Leidens vest	57
Hoor de tonen schallen	14
Hou zee, hou moedig zee!	137
Ik had een wapenbroeder	230
Ik ken een teer bloempje	237
Ik min mijn land	99
Ik voer laatst over zee	199
Ik weet een kostlijk vooglenlied	143
Ik zie de kleine vogels springen	167
Ik zing er al van een Ruijter koen	69
In de oude lage landen	25
In het groene loover	171
In Holland staat een huis	202
In naam van Oranje, doet open	52
In 't groene dal	149
Io Vivat	110
't Is ons bekend	234
't Is plicht dat iedre jongen	192
It wier op en simmerjoun	89
Jan mijne man zou ruiter worden	207
Kent gij dat volk vol heldenmoed	96
Kent gij het land, zoo klein	32
Kent gij wel het land	91
Klein vogelijn op groenen tak	173

	No.
Klink' het luid: „Oranje boven!"	31
Kloek van lichaam, kloek van geest	191
Knaapje zag een roosje staan	147
Kom! ontrol den leeuwenstandaert!	93
Komt, aan den zang	112
Komt blijde nu gezongen	16
Komt, dankt nu allen God	216
Komt, jongens, uit de veêren	209
Komt, jub'lend nu gezongen	28
Komt knapen en meisjes	193
Komt, nu een lied geheven	18
Komt reiken wij elkander	105
Komt, vrienden, komt, weer aan	196
Lammetje, loop je zoo éénzaam	208
Langs berg en dal	127
Liefd' en trouw door heel mijn leven	43
Lieve kind'ren	195
Luid klinke nu de jubelzang	80
Maximilianus de Bossou	53
Men danste en sprong	72
Merck toch hoe stercke	66
Mijne Moedertaal	20
Mijne Moedertaal	22
Mijn Neêrland, met uw grootsch	23
Nader, mijn God bij U	213
Natuur ontwaakt	176
Neen nooit wil ik	119
Neêrland hoort zijn naam	82
Neêrland met uw lage stranden	21
Nog staat daar een schoone roze	148
Nu is een Princesje weer hier	11
Nu zijt wellekome	225
O dierbaar plekje grond	7
O Heemskerck! noyt u kloecke daet	64
O Heer, die daer des hemels tente	60
O Heer, wat hebben wij nu hier	51
O levenslust	163
O Nederland! 'k breng U mijn hulde	10
O Nederland! let op u saeck	58
Onthouders, toont u wakker	117
Onze blanke duinen	124
Op nu, makkers	128
Oranje brengen we onze hulde	36
Oranje en Neêrland	41
Oranjehoutje kan geen kwaad	73
Oranjehoutje kan geen kwaad	74
Oranjenaam, geliefde naam!	9
O, schittrende kleuren van Ned. vlag	5
Oud Hollands trouw stond	13
O, vaarwel, mijn Vaderland!	39
Rechtop van lijf	242
't Scheepken onder Jezus' hoede	229
Schildwachtje, wend je hoofd	75
Slaap kindje, slaap!	210
Slaap nu mijn jongske	211
Slaet op ten trommele	47
Stille nacht, Heil'ge nacht	215
Stort tranen uyt, schreyt luyde!	59
Stijg, o nacht, stille nacht!	179
Sijt nu verblijt, in deze tijdt	48
Te wapen, op te wapen	118
Tobben komt altoos te vroeg	233
Triomf! de vreugde stijge in top	134
Trouw, u wijd ik mijne zangen!	243
Tusschen Keulen en Parijs	201
U mint ons jong gemoed	232

	No.
Van alle landen hier op aard	42
Van boven moet het alles komen	142
Van het dagen van den morgen	111
Van mannen in Oorlog, van mannen	71
Van Noord en Zuid in Nederland	17
Vieren, vieren, achteruit!	200
Vlaandrens kusten,	63
Vogeltjes, die in 't geboomt	170
Vol van ernstige gedachten	248
Vol van pracht	220
Voor d'erfgrond onzer Vadren	46
Voor 't lief en dierbaar Vaderland	33
Vriend ik ben tevreden	236
Vrijheid, zoo te minnen	224
Waar de blanke top	120
Waar onze taal als vrije tolk	103
Waarheen, pelgrims	218
Waarom gejaagd naar geld en goed?	244
Waartoe al dat vragen	245
Waer dat men sich al keerd of wend	65
Wakkre jongens, Neêrlands trots!	133
Was muziek en zang er niet	240
Wat brengt ge ons	235
Wat is het liefste Vaderland?	35
Wat komt daar aan 't strand	62
Weder groenen onze hagen	154
Weer daalt het zonlicht neder	184
Weer is de schaduw van den nacht	178
Weer schittert de Hemel	156
Wees welkom, o rustige avond	183
Weest gegroet, blijde dag!	12
Weet gij hoeveel sterren kleven	186
Wel lieve lelie	151
Wel zon, wat kunt gij branden	204
Wie dat sich selfs, verheft te met	49
Wie een fiksche boer	115
Wie gaat mee over zee?	132
Wie kent er den held	70
Wien Neerlandsch bloed	3
Wien Neêrlandsch bloed	231
Wie praalt aan 't hoofd	86
Wie rusten wil in 't groene woud	169
Wie wandlen wil	126
Wie wil er hooren een nieuw liedt	55
Wilhelmus van Nassauwe	1
Wilhelmus van Nassauwe	2
Wilhellemus al van Nassouwe	78
Wilt heden nu treden voor God	45
'k Wil U, o God! mijn dank	227
't Wordt duister mijn Roosje	188
Wij Hollandsche knapen	108
Wij leven vrij, wij leven blij	4
Wij ploegen en wij eggen	144
Wij vrije jagers van van Dam	85
Zeg, Baasje! wat staat er je tuintje	145
Zeg, Postiljon	206
Zie de leliën op het veld	150
Zie de maan schijnt	203
Zie op goudbetinte wieken	160
Ziet, hoe dansen	190
Ziet, hoe de zonne gaat dalen	181
Zing, o Neêrlands volk, uw zangen	38
Zonneschijntje, morgenlicht!	175
Zuid-Afrika, ons dierbaar land	95
Zij zullen hem niet temmen	92
Zij zullen het niet hebben	6

Inhoud naar de Versmaat.

Onderstaande inhoud geeft een aantal liederen, die hetzelfde regeltal en aantal lettergrepen hebben. Men is door dezen inhoud in staat niet alleen verschillende liederen op eene andere wijze te doen zingen, doch ook om melodieën te zoeken voor teksten, waarvan men geen muziek heeft. De **vette** cijfers geven het aantal lettergrepen van elken regel aan.

4 regels.

6 5 6 5 No. 129, 189.
7 6 7 6 40, 184, 204, 209, 241.
8 6 6 6 127, 151, 161, 165, 176, 246.
8 7 8 7 55, 87, 250.
9 8 9 8 182, 183.
10 10 10 10 59, 211.
11 11 11 11 37, 124, 138, 148, 156, 159, 188, 197, 236, 237, 245.
12 12 12 12 44, 51.

5 regels.

8 9 9 8 8 235, 239, 242.

6 regels.

8 8 8 8 8 8 32, 35, 98, 143, 247.
9 8 9 8 9 9 142, 167.
10 7 7 7 7 7 20, 22.
11 11 8 8 6 6 79, 123.
7 7 7 7 7 7 139, 195.
7 8 8 7 7 7 39, 133, 200, 233.
8 6 8 6 8 8 57, 244.
8 6 8 8 8 6 4, 110.

6 regels.

8 7 7 8 7 7 73, 74.
8 7 8 7 7 7 30, 120, 168, 203, 243.
8 8 7 8 8 7 29, 42, 68.

8 regels.

6 4 6 4 6 6 6 4 213, 232.
6 5 6 5 6 5 6 5 14, 214, 224.
7 6 7 6 7 6 7 6 1, 2, 6, 16, 18, 24, 25, 28, 46, 54, 78, 92, 105, 117, 118, 119, 130, 144, 157, 162, 164, 177, 187, 240.
8 6 8 6 8 6 8 6 3, 9, 17, 26, 33, 65, 95, 97, 99, 103, 107, 109, 178, 185, 196, 231.
8 7 8 7 8 7 8 7 19, 21, 31, 38, 43, 63, 80 81, 82, 101, 111, 128, 154, 160, 163, 219, 248.
8 7 8 7 8 8 7 7 115, 186.
9 8 9 8 9 8 9 8 23, 36, 227.
11 8 10 8 10 6 6 10 67, 77.
11 8 11 8 11 8 11 8 106, 108.
11 10 11 10 11 10 11 10 83, 100, 234.

Inhoud naar de Melodie.

Teneinde het opzoeken van een lied, waarvan men zich wel de melodie doch niet de woorden herinnert, te vergemakkelijken, is deze inhoud aangebracht. Er is natuurlijk geene rekening gehouden met de waarde der noten; alleen zijn de maten door komma's aangegeven. Overigens is het systeem der Chevé-methode gevolgd, zoodat 1 altijd de grondtoon, 2 de seconde, 3 de terts, 4 de kwart, enz. is. De verhoogingen met een halven toon zijn aangegeven door een schuine streep door het cijfer.

Voorbeeld. No. 155.

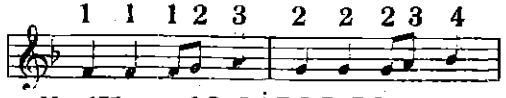

1 1 1 2 3, 2 2 2 3 4	No. 155
1, 1 1 3 2, 5 5 3	55
1 1 1, 5 5, 6 6, 5	50
1, 1 1 5 7, 1 6 5	212
1 1 1 7, 6 5	225
1 1 2 1 1, 1 2 3 1	207
1 1 2, 7 1 2	7
1 1 3 3, 5 3, 4 4 3 2 3, 2	129
1 1 3 5, 1 6	104
1 1 5 5, 6 6 5	195
1 1, 6 2, 1 7, 1 5, 3 1	217
1 1 7 6 5, 1 2 3	48
1 1 7 7, 6 5, 5 1 7 1, 2	245
1, 1 7, 6 5, 1 2 3	223
1, 1 1 1 3 2 1, 7 2	5
1 2, 3 1 5 3, 2	38

1 2, 3 1 7 6 5, 5 3	No. 148
1 2 3 2, 4 3 2 7 1	31, 81, 101
1 2, 3 3 3 1 2, 3 3 3	113
1 2, 3 3 4 2, 6 5 5	186
1 2, 3 3 5 5, 1 5	93
1 2 3 4, 5 5 5	201
1 2 3 4 5 5 5, 5 5	67 77
1 2, 3 5 3 2 1, 2 6 2	91
1 3 2 1 5, 3 5 4 3	240
1, 3 3 3 1, 5 5 5	206, 26
1, 3 4 3 2 1 2, 1	89
1, 3 4 5 5 4 3, 2	44
1, 3 4 5 5, 6 5 5	84
1 3 4, 5 5 6 7, 1	242, 235
1 3, 5 3 2 3 4 5, 4 3 3	243
1 3, 5 3 6 7, 1 5	135